

δρόμους καὶ θὰ ληφθῶσιν ἐν γένει τοιαῦτα μέτρα, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ δύναται νὰ εἰπῇ λέξιν κατὰ τοῦ Θεάτρου. Καὶ πρέπει, ἀφοῦ τώρα καὶ αὐτὸ τὸ Θέατρον τοῦ Μπούκουρα μετὰ περιφρονήσεως ἀτενίζει πρὸς τὸ Θέατρον τοῦ κ. Συγγροῦ· ἂν ἀμφισβάλlete ἀναγνώσατε τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Ταβουλάρη ἀναλαμβάνοντος νὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων εἰς τὸ Παλαιὸν Θέατρον.

..

Ἴδου τί λέγει :

«Τὸ Θέατρον ἐπεσκευάσθη, ἐκαθαρίσθη καὶ περιεφράχθη ἵνα μὴ εἰσορμῶσιν ἀκατάσχετα τὰ τοῦ ἀνέμου ρεύματα ὡς ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ, καθὼς ἐπληροφορήθημεν δυστυχῶς».

Καὶ δὲν ἔχει διόλου ἄδικον νὰ καυχᾶται τὸ Θέατρον τοῦ κ. Μπούκουρα.

Τοπαῖος

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

(à vol d'oiseau)

Ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκτρέφει πολλὰ κτήνη δὲν ὑπάρχει ἀμφισβολία· τοῦτο ἐμαρτυρήθη πολλάκις καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἀκόμη καὶ προφορικῶς καὶ ἐμπράκτως. Ἀλλ' ὅτι ἡ κτηνοτροφία δύναται διὰ νοήμονος καὶ συνετῆς ἐργασίας καὶ δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων νὰ καταστῇ παράγων σημαντικὸς τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου μας τοῦτο ἐναργῶς ἐπιστοποιήθη ἐκ τῶν σχετικῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει παρουσιασθέντων προϊόντων.

Ἡ «Γλυκόβρυσις», ἐν τῶν ὀλίγων ἰδρυμάτων, ἃτινα πρόκεινται ὡς ψηλαφητὴ ἀπόδειξις προόδου, ἐξέθηκε ζῶα Ἑλβετικοῦ, Ρωσικοῦ καὶ ἐγγωρίου γένους, ἀλλ' ἀπαράμιλλα ἀληθῶς διὰ τὴν εὐρωστίαν καὶ τὴν συντήρησίν των. Τὸ παραγόμενον εἰς τὰ βουστάσια τῆς γάλα, οὗτινος γίνεται καθ' ἐκάστην σημαντικὴ εἰς τὴν πόλιν μας ἐξόδευσις, ἐξετασθὲν ἐκεῖ ἐπιτοπίως διὰ τοῦ γαλακτομέτρου εὐρέθη μοναδικῆς, ἀρίστης ποιότητος, ἃ πορον δὲ εἶνε ἀληθῶς πῶς ἐτόλμησάν τινες ἐκ κακοβουλίας ἢ ἐξ ἀκρισίας νὰ διαφιλονεικήσωσι τοῦτο. Τὸ ἀριστον τοῦτο γαλακτοκομεῖον ἐξέθηκε καὶ διάφορα εἶδη τυρῶν κατ' ἀπομίμησιν τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἀλλ' ὑπερτέρων ἐκείνων ὡς πρὸς τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν οὐσίαν. Ὡσαύτως ἐξετέθησαν παρ' αὐτοῦ τεύτλα εἰδικῶς παρ' αὐτοῦ καλλιεργούμενα καὶ ἄλλαι φυτικαὶ οὐσίαι χρησιμεύουσαι πρὸς τροφήν τῶν ζώων. Ἐν γένει ἔδειξε τὸ κατὰστημα τάξιν, μέθοδον, πνεῦμα προόδου καὶ φιλεργίας, ἃτινα δεόντως ἐξετιμήθησαν καὶ ἃτινα προκειμένου περὶ κτηνοτροφίας ἠδύναντο νὰ ἐμπνεύσωσιν ὠφελίμους σκέψεις πρὸς ἀπομίμησιν εἰς πολλοὺς... μὴ ἐξαιρουμένων ἴσως καὶ τῶν κατὰ καιροὺς προέδρων τῆς Βουλῆς.

Ψυχὸς δριμύ ἐπικρατεῖ εἰς τὰς παγερὰς αἰθούσας τῆς Ἐκθέσεως καὶ τὰ κυκλοφοροῦντα δι' αὐτῶν ἐλευθέρως ρεύματα ἀπομακρύνουσι τοὺς ἐπισκέπτας, οἵτινες καθίστανται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἀραιότεροι. Καὶ ὁμῶς εὐρέθη τις νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχαρίστησίν του διὰ τὸ ψυχρὸς, ἀ-

ποτροπαίως διατεινόμενος, ὅτι ἡ ἐθνικὴ μας βιομηχανία ἔχει ἀνάγκην ἐμψυχώσεως!

Καὶ ἐξακολουθοῦν τὰ μπαστούνια ν' ἀπαγορεύωνται αὐστηρῶς.

Ἀλλὰ γεννᾶται μίᾳ ἀπορία εὐλογος.

Διατί νὰ γίνωσι δεκταὶ καὶ νὰ ἐκτεθῶσιν αἱ ἐν Κερκύρᾳ κατασκευαζόμεναι δέσμαί τῶν παίγνιοχάρτων, ἀφοῦ ὅλαι περιέχουν μπαστούνια.

Σημειῶ ἐν παρόδῳ τὸ ἀξιόλογον σαπωνοποιεῖον τοῦ κ. Καραγιαννοπούλου, τοῦ ὁποῖου ὁ σάπων, ὁμοίος κατὰ πάντα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν, κατασκευάζεται ἐκεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν θεατῶν. Σημειῶ τὰ ἐξαιρετὰ χειρόκτια τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κ. Κουτσουκοπούλου κομψὰ καὶ στερεὰ, δικαίως ἀντικαταστήσαντα καθ' ὅλοκληρίαν τὰ Εὐρωπαϊκά. Σημειῶ τὰ ἐξαιρετὰ στεάτινα κηρία τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἐργοστασίου Μαργαρίτου, ὑπέρτερα καὶ αὐτῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν, ὧν ὁσημέραι εὐτυχῶς γενικεύεται ἡ χρῆσις. Περὶ τούτων μανθάνω τὸ ἐξῆς νόστιμον, ἀλλ' ἐνθαρρυντικὸν περιστάτικόν· εἰς ἐν Πειραιεὶ ἔμπορος ἔχων ἤδη προμήθειαν ἐκλεκτῶν βελγικῶν κηρίων καὶ ἀδυνατῶν νὰ τὰ ἐξοδεύσῃ ἐσκέφθη νὰ τὰ πέμψῃ εἰς τὸ ἐν λόγῳ τῆς Κερκύρας ἐργοστάσιον καὶ νὰ τὰ μεταποιήσῃ εἰς Ἑλληνικὰ διὰ νὰ ἐκποιηθῶσιν εὐκολώτερον.

Ὁ λόγος περὶ ταπητουργίας.

— Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ εἶνε ἀληθινὰ χαλὰ, ἀλλὰ τὰ περισσότερα εἶνε χάλλα!

Τὸ τμήμα τῶν καρπῶν εἶνε τὸ πενιχρότερον ὅλων. Εἰς ἐπισκέπτῃς μεμψίμοιρος περιεργαζόμενος τὰ ὀλίγα πεπόνια καὶ τὰ ὀλίγα μήλα καὶ ἀχλάδια ἀναφωνεῖ θλιβερῶς :

— Αὐτοὶ λοιπὸν εἶνε οἱ καρποί, τοὺς ὁποῖους παρήγαγεν ἡ Ἑλλὰς τώρα τόσα ἔτη!..

Διὰ τὸ πρόπλασμα τοῦ Βύρωνος τοῦ κ. Σώχου εἶπα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ὅτι φαίνεται ἔτοιμον νὰ πετάξῃ. Μετὰ δευτέραν ἐξέτασιν σκεφθεὶς ὠριμότερον, τροποποιῶ τὴν κρίσιν μου. Ὁ Βύρων αὐτὸς εἶνε τόσον ἀχθοφορικῶς φορτωμένος ἀπὸ τὸ ἐν μέρος κρατῶν ὑπὸ τὸν δεξιὸν του βραχίονα μανδύαν, ξίφος, βιβλία, — καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ, ἀλλὰ νομίζω καὶ ἀλεξιβρόχιον — ὥστε θὰ τοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ κάμῃ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν.

Πρὸ τοῦ προπλάσματος τοῦ κ. Βιττάρη:

— Μὰ τί θέλει αὐτὴ ἡ λύρα ποῦ εἶνε πεταμένη εἰς τὰ πόδια του;

— Καυμένη!.. λόρδος Ἀγγλος εἶνε καὶ θέλεις νὰ μὴ πετᾷ λίραις;

Ἡρώδης ὁ Ἀττινός